

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Andrej Kiripolský

Název práce: FORMOVANIE EXCELENTNEJ INŠTITÚCIE A SEBA-INŠTITUCIONALIZÁCIA

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Tereza Stejskalová

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.A.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu A

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu..A

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol..B

Jazyková a stylistická úroveň práce. A

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)...A

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava..A

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru...A

Celkové hodnocení bakalářské práce A

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Andreje Kripolského mapuje procesy “sebe-institucionalizace” v současném umění jako inspirativní momenty pro budoucí budování uměleckých institucí, které by byly inkluzivnější, demokratičtější a otevřenější. Sebe-institucionalizace se opírá o přesvědčení, že k tvůrčí praxi patří také promýšlení umělecké instituce a že tato promýšlení alternativních forem um. institucí v teorii i institucionální experimenty v praxi mají celospolečenskou relevanci. Andrej Kripolský nejprve řeší definici umělecké instituce, která je, nepřekvapivě, nejednoznačná. Tato nejednoznačnost by si zasloužila hlubší diskusi nebo závěr, autor ji ale použije jen jak most k velmi dobře pojatému a důležitému historickému exkurzu o institucionální kritice a novém institucionalismu. Autor čerpá od relevantní autorů a autorek a těší mě, že nečerpá jen z anglosaského diskurzu, ale objeví se zde i koncepce kritického muzea Piotra Piotrowského. Ná-

sledně autor prezentuje dvě případové studie - Casco v Utrechtu a kolektivu Mavili z divadla Embros v Aténách. Tyto případové studie nás převádí do současnosti a mapují posun od chápání instituce jako důležitého politického aktéra k otázkám prostupnosti instituce směrem ke společenským pohybům a s tím spojeným narušováním mocenských hierarchií uvnitř/vně ní. Radikálně demokratický experiment divadla Embros, jehož rozhodovací procesy byly zcela inkluzivní, je tu prezentován jako důležité sehlání, zdroj poučení ze situace, kdy se radikálně demokratický a inkluzivní étos ukázal jako dlouhodobě neudržitelný. Oproti tomu se Casco ukazuje jako instituce dobře si vědomá své zranitelnosti a dlouhodobě si budující aliance a komunity s lidmi na základě politického souznění, s nimiž pak instituci spoluvytváří na základě společné dohody. Propustnost instituce je tu více opečovaná. Práce je velice zajímavá, přináší do českého a slovenského prostředí nová témata, je dobře vyřešovaná a dobře napsaná. Je z ní zřetelné, že jde o autorův dlouhodobý hluboký zájem. Kritické poznámky:

- 1) Mám pocit, že by práci bývalo prospělo, kdyby autor více konfrontoval oba přístupy (Embros x Casco). Kdyby jasněji pojmenoval, co měly iniciativy společné a co odlišné, “plusy a minusy” atd.
- 2) Pasáž o definici mi přijde neukončená a chtělo by více vyjasnit, co je přesně pro autora “umělecká instituce.” Z práce to vyplývá, ale chtělo by to napsat explicitně.
- 3) Cítila jsem rozpaky ohledně slova “excelence”. Je to termín, který se běžně využívá ve státních kulturních politikách a rozdmýchává ducha soutěživosti, který jde proti duchu institucí, jako je Casco nebo Embros.

Otázky k diskusi:

- 1) Co si z těchto dvou případových studií mohou vzít české a slovenské iniciativy sebe-institucionalizace?
- 2) V abstraktu se ptáš: “Ak dokážeme vybudovať inštitúcie založené na nových princípoch, kto sú títo ľudia, pre ktorých ich budujeme?” Odpovídá na tuto otázku tvoje práce a jak?

Datum:

Podpis: